

اولویت بندی عوامل موثر در تصادفات محل پلها بر اساس روش تصمیم گیری گروهی

جواد رضا واحدی ا، نرگس ذاکر ا عضو هیات علمی گروه عمران دانشگاه بجنورد کارشناس آمار دانشگاه علوم پزشکی بجنورد

vahedi@ub.ac.ir

خلاصه

تصادفات در محل پلها چه به لحاظ تعداد و چه به لحاظ شدت از اهمیت زیادی برخوردار است به طوریکه پلها را جزو نقاط سیاه راهها یا نقاط با خطر بالای تصادفات محسوب می کنند. از طرف دیگر محدودیت منابع مالی و همچنین لـزوم توجیه اقتصادی هـر پـروژه موجب شـده اسـت کـه اولویت بندی نقاط تصادف خیز راهها از جمله محل پلها از اهمیت زیادی برخوردار باشد.

در این تحقیق عوامل جاده ای موثر در تصادفات، در محل و در اطراف پلها شناسایی شده، سپس با استفاده از روش دلفی که از مجموعه روشـهای تصمیم گیری گروهی است و با بکار گیری یک مدل رگرسیون، این عوامل اولویت بندی گردید.

نتیجه حاصله بیانگر آنست که اگرچه تعریض پلها یکی از راه حلهای موثر بر بهبود ایمنی آن می باشد اما با استفاده از راه حلهای کم هزینه تر از جمله بهبود علایم افقی و عمودی، روکش نمودن شانه ها، ازبین بردن عوامل بوجود آورنده تداخل ترافیکی و بهبود حفاظهای جانبی می توان ایمنی ترافیکی محل پل را به طور قابل ملاحظه ای افزایش داد.

کلمات کلیدی: پل ، میزان تصادفات ، ایمنی ، روش دلفی ، اولویت بندی

۱. مقدمه

پیشرفت تکنولوژی وسایل نقلیه و پیشی گرفتن آن از میزان متناسب با ایمنی جادههای قدیمی موجب گسترش پدیده شوم تصادفات جادهای شده است به طوری که هم اکنون یکی از علل عمده مرگومیر در دنیا قرار گرفته است. به گفته دکتر هایدر خسارت جهانی تصادفات رانندگی در کشورهای در حال توسعه حداقل به صد میلیارد دلار در سال میرسد. وی اضافه می کند که "اکثر مطالعات ایمنی در مورد جادهها در کشورهای ثروتمند صورت گرفته و دانش بدست آمده از آنها در کشورهای جهان سوم چندان تاثیری ندارد".

متاسفانه سهم ایران از سوانح جادهای، اسفبارتر از دیگر کشورها نشان میدهد به طوری که طبق بر آورد صورت گرفته، هزینه تصادفات ترافیکی ایران در سال ۱۳۸۳ حدود هشتاد و شش هزار میلیارد ریال یعنی معادل بیش از ۷/۸۶ درصد تولید ناخالص ملی کل کشور بوده است[۱] که از دیدگاه اقتصاد کلان، جلوگیری از هدر رفتن حتی بخش کوچکی از این هزینه سنگین، دربردارنده منافع اقتصادی بی شماری میباشد و چه بسا جنبه معنوی پرداختن به این مقوله دارای اهمیت بیشتری از خسارت گزاف اقتصادی آن است.

پیش بینی تصادفات ترافیکی، بدلیل فراوانی و تداخل پیچیده پارامترهای موثر بر وقوع آن کار سادهای نیست. پیچیدگی پیش بینی تصادفات ترافیکی در محل پلها و دیگر نقاط خاص راهها افزایش مییابد زیرا پارامترهای موثر بر تصادفات بیشتر شده و تعامل بین آنها نیز پیچیدهتر میشود.

تقریبا پس از دهه هفتاد میلادی، تحقیقات مربوط به تصادفات جادهای از کارهای علمی و تحلیلهای منسجم متاثر گردید. به طوری که محققین به این واقعیت پی بردند که تصادفات نتیجه فقط یک علت نبوده برعکس پیامد زنجیرهای از دلایلند[2]. این زنجیره شامل علل و عوامل جادهای، انسانی، وسیله نقلیه و محیط اطراف می باشد که هر یک از آنها نیز مشتمل بر اجزای متعدد دیگری است. بنابراین یافتن علل واقعی تصادفات از میان سلسله عوامل جمع آوری شده، مثل یافتن حلقههای ضعیف این زنجیره خواهد بود.

۱- یکی از بنیانگذاران شبکه تحقیقات صدمات تصادفات رانندگی و استاد دانشگاه جان هاپکینز